

JUSTITSMINISTERIET
CIVILSTYRELSEN

Dato: 16. maj 2018
Sags nr.: 17-0800-00053

NOTAT

om forvaltningsafdelingernes rente- og gebyrpolitik for kontantindestående

1. Baggrunden

Civilstyrelsen foretog i 2011 en undersøgelse af forvaltningsafdelingernes politik for så vidt angår renter og vilkår for kontantindestående.

Undersøgelsen mandede ud i Notat om forvaltningsafdelingernes rente- og gebyrpolitik for kontantindestående af 25. juni 2012.

Retsudvalget har den 8. december 2017 anmodet om Justitsministerens besvarelse af to spørgsmål, der relaterer sig til indholdet af notatet, og Civilstyrelsen har på den baggrund på ny kontaktet forvaltningsafdelingerne med henblik på at indhente aktuelle oplysninger.

Civilstyrelsen har herefter udarbejdet nærværende notat ud fra de oplysninger, som forvaltningsafdelingerne har meddelet Civilstyrelsen. Notatet tager udgangspunkt i notatet fra 2012 og er i væsentligt omfang opbygget på samme måde. Der foretages dog ikke de samme sammenligninger, som i notatet fra 2012, da sammenligninger baseret på konkrete rentesatser og gebyrer fra navngivne forvaltningsafdelinger kan indebære en risiko for skadevirkning på konkurrencen mellem forvaltningsafdelingerne, ligesom deling eller offentliggørelse kan medvirke til en overtrædelse af konkurrenceretlige regler. Nærværende notat angiver derfor ikke forvaltningsafdelingernes navne, og nota-

tet anvender aggregerede data i sine tabeller, således at gennemsnittet af de opgivne rentesatser og spændet mellem disse oplyses.

2. Resultatet

2.1 Renter og vilkår

Tabel 1

Udregnet gennemsnit for højeste rentemulighed uden særlige vilkår eller betingelser om minimums- og maksimumsindestående, bindingsperiode, alder, uddannelse, aktiebesiddelse mv.

Pengeinstitut	Rentesatser for forvaltningskunder i pct. p.a.	Rentesatser for andre private kunder i pct. p.a.
Kontotyper:	Forvaltningskonto	Lønkonto
Forvaltningsafdelingerne	0,09 % med et spænd fra 0 % til 0,5 %	0,001 % med et spænd fra 0 % til 0,01 %

- Det bemærkes, at en større bank ikke indgår i gennemsnitsberegningen, idet banken fastsætter sin indlånsrente variabelt fra dag til dag.

Tabel 1 viser den gennemsnitlige højeste rentesats for kontantindestående for henholdsvis forvaltningskunder og andre private kunder, hvor der ikke er tilknyttet særlige betingelser og vilkår om minimums- eller maksimumsindestående, bindingsperioder mv. Tabellen angiver endvidere spændet mellem den laveste og højeste rentesats.

Som det fremgår af tabellen, er det i gennemsnit forvaltningskunderne, som tilbydes de gunstigste rentesatser.

Tabel 2

Udregnet gennemsnit for højeste rentemulighed baseret på størrelse af indestående (uden bindingsperiode eller yderligere betingelser)

Pengeinstitut	Rentesatser for forvaltningskunder i pct. p.a.			Rentesatser for andre private kunder i pct. p.a.		
	50-100	100-250	250-500	50-100	100-250	250-500
1.000 kr.						
Forvaltningsafdelingerne	0,073 % med et spænd fra 0 % til 0,5 %	0,101 % med et spænd fra 0 til 0,5 %	0,101 % med et spænd fra 0 til 0,5 %	0,008 % med et spænd fra 0 til 0,05 %	0,016 % med et spænd fra 0 til 0,05 %	0,016 % med et spænd fra 0 til 0,05 %

- Det bemærkes, at flere større banker ikke har oplyst, at der sker differentiering af rentesatser baseret på størrelsen af indestående for så vidt angår kontantindestående (uden bindingsperiode)
- Det bemærkes endvidere, at en større bank har oplyst, at der ikke sker differentiering af rentesatsen i forhold til størrelsen af indestændet for så vidt angår kontantindestående (uden bindingsperiode).

- Endeligt skal det bemærkes, at en større bank har oplyst, at en væge kan placere midler kontant på konti med særlige rentevilkår på lige vilkår med bankens øvrige kunder. Denne bank indgår derfor ikke i gennemsnitsberegningen ovenfor.

Tabel 2 viser den gennemsnitlige rentesats for henholdsvis forvaltningskunder og privatkunder for kontantindestående baseret på størrelsen af det indestående beløb, hvor der ikke er krav om en bestemt bindingsperiode mv. Der skelnes mellem indestående på 50.000-100.000 kr., 100.000-250.000 kr. og 250.000-500.000 kr.

Sammenligningen viser overordnet set, at forvaltningskunderne tilbydes bedre rentevilkår end privatkunderne.

Flere af bankerne tilbyder dog ikke en differentieret rentesats baseret på størrelsen af indeståendet i forvaltningsafdelingen, hvorimod det er tilfældet i bankernes almindelige filialer. Det skal bemærkes, at flere af pengeinstitutterne tilbyder forbedrede rentevilkår til de private kunder baseret på individuelle forhold hos den enkelte kunde f.eks. alderskriterie eller ekstra kundeforhold i banken.

I 2012-notatet blev der foretaget en sammenligning af de pågældende pengeinstitutters højeste rentesatser for henholdsvis forvaltningskunder og andre private kunder ud fra størrelsen af indeståendet, der er bundet i en vis periode. I 2012-notatet skelnes der mellem indestående på 50.000-100.000 kr., 100.000-250.000 kr., og 250.000-500.000 kr. Forrentningen afhænger af bindingsperiodens længde.

Af de oplysninger, der er modtaget til brug for dette notat, fremgår, at der kun er en større bank, der har oplyst et produkt, der ligner produkter med højrente baseret på størrelsen af indeståendet med bindingsperiode. De øvrige banker har ikke oplyst, at de tilbyder disse produkter – hverken til forvaltningskunder eller kunder i bankernes almindelige filialer. Heraf har to større banker direkte tilkendegivet, at højrentekonti ikke tilbydes til bankens kunder som følge af det generelt lave renteniveau.

En enkelt bank har dog oplyst, at der ikke sker differentiering i rentesatsen baseret på størrelsen af forvaltningskunders indestående. Forvaltningskunden kan altså opnå den samme rentesats uanset størrelsen på indeståendet.

2.2 Gebyrer mv.

Flertallet af de godkendte forvaltningsafdelinger opkræver forvaltningsafgift eller lignende af forvaltningskunders kontante indestående. Afgiften opkræves som en procentvis del af afkastet af den indestående kapital. Størrelsen af afgiften afhænger typisk af kapitalstørrelsen og er på mellem 0 og 6 % af afkastet eksklusiv moms. Visse af forvaltningsafdelingerne opererer dog også med et minimumsbeløb, f.eks. en minimumsforvaltningsafgift på 750 kr. pr. år.

Tabel 3

Gennemsnitlige forvaltningsafgifter af kontantindestående

Forvaltningsafgift/-provision/-gebyr i pct. af kapitalafkast (renteafkast). Eksklusiv moms			
Pengeinstitut	Under 350.000 kr.	350.000 - 1 mio. kr.	Over 1 mio. kr.
Forvaltningsafdelingerne	3,79 % med et spænd fra 0 til 6 %	3,22 % med et spænd fra 0 til 6 %	2,78 % med et spænd fra 0 til 5 %

- Det bemærkes, at en større bank fastsætter sit forvaltningsgebyr for midler mellem 350.000 kr. og over 1 mio. kr. efter aftale, hvorfor dette ikke fremgår af notatets gennemsnit.
- Det bemærkes, at en større bank oplyser, at der for forvaltningskunder med konti over 5 mio. kr. aftales et individuelt fastsat gebyr.

I tre forvaltningsafdelinger betales der ikke forvaltningsafgift af kontantindestående.

En større bank oplyser, at forvaltningsafgiften bl.a. skal dække administrationsomkostninger, bistand og revision.

Tre andre større banker oplyser, at forvaltningsafgiften bl.a. dækker investeringsrådgivning, lovpligtige kontrol- og tilsynsopgaver og lignende administration.

En fjerde bank oplyser, at forvaltningsafgiften skal dække særlige serviceydelser for forvaltningskunder.

Forvaltningsafgiften hos den enkelte bank dækker dermed over forskellige serviceydelser.

2.3 Andre gebyrer mv.

Det fremgår endvidere af forvaltningsafdelingernes oplysninger, at der i flere forvaltningsafdelinger yderligere opkræves visse gebyrer for serviceydelser, hvor disse ikke i forvejen er dækket af forvaltningsafgiften.

I nogle forvaltningsafdelinger er der gebyrer på følgende serviceydelser, der er særlige for forvaltningskunder:

- Udarbejdelse af regnskab, selvangivelse, revision mv. (varierer mellem kr. 150-1.000)
- Rykkere for eller bilag til værgemålsregnskab (normalt ca. 100 kr.)
- Bistand ved ansøgning om frigivelse eller lignende (normalt ca. 500 kr.)
- Overførsel af midler til andre pengeinstitutter (normalt ca. 30 kr.)

Derudover fremgår det af oplysningerne, at forvaltningskunder i vidt omfang skal betale de samme gebyrer forbundet med andre serviceydelser, som bankens øvrige kunder (f.eks. ekstra kontoudskrifter, betaling af girokort og kurtage). I nogle tilfælde kan visse af disse gebyrer samt de ovennævnte gebyrer dog være dækket af forvaltningsafgiften, eller serviceydelserne være gratis.

3. Sammenfatning og konklusion

Det kan konkluderes, at forvaltningskunder overordnet set tilbydes bedre rentesatser på kontantindestående end andre private kunder.

Forvaltningskunder får således i gennemsnit en bedre rente på indestående uden særlige vilkår og betingelser (tabel 1) end andre private kunder.

Når det gælder renten baseret på størrelsen af indeståendet uden krav om en bestemt bindingsperiode m.v. (tabel 2) fremgår det ligeledes, at forvaltningskunder i gennemsnit får en bedre rente end andre private kunder for samme størrelse indestående. Det skal bemærkes, at der er konkrete tilfælde, hvor forvaltningskunderne får en lavere rente end andre privatkunder. Dette skyldes ofte, at bankerne tilbyder privatkunderne bankpakker, der efter deres vilkår ikke kan tilbydes til forvaltningskunder, f.eks. fordi forvaltningsafdelingerne skal påse overholdelsen af værgemålslovgivningen, eller fordi kunden skal være medlem af en bestemt organisation.

Når det gælder højrenteprodukter baseret på størrelsen af indestående med krav om bindingsperiode, så ses dette produkt ikke længere at blive tilbudt i forvaltningsafdelingerne.

Som forvaltningskunde vil man i de fleste tilfælde blive afkrævet en forvaltningsafgift for at have midler bestyret i en forvaltningsafdeling. Men som det fremgår ovenfor, så opkræver 3 forvaltningsafdelinger ikke forvaltningsafgift af kontantindestående.

I de forvaltningsafdelinger, der opkræver forvaltningsafgift, opkræves afgiften som en procentvis del af afkastet af den bestyrede kapital. Størrelsen afhænger typisk af kapitalstørrelsen og er på mellem 0 og 6 % af afkastet.

Afhængig af forvaltningsafgiftens størrelse og hvad denne dækker, kan forvaltningskunder desuden i nogle tilfælde blive afkrævet andre gebyrer. Der er navnlig tale om gebyrer for brug af den pågældende forvaltningsafdelings serviceydelser, der har særlig relevans for forvaltningskunder, som f.eks. revision af værgens regnskab.